

1. Ісус же на гору Оливну пішов.
2. А над ранком прийшов знов у храм, і всі люди збігались до Нього. А Він сів і навчав їх.
3. І ось книжники та фарисеї приводять до Нього в перелюбі схоплену жінку, і посередині ставлять її,
4. та й говорять Йому: Оцю жінку, Учителю, зловлено на гарячому вчинку перелюбу...
5. Мойсей же в Законі звелів нам таких побивати камінням. А Ти що говориш?
6. Це ж казали вони, Його спокушуючи, та щоб мати на Нього оскарження. А Ісус, нахилившись додолу, по землі писав пальцем...
7. А коли ті не переставали питати Його, Він підвівся й промовив до них: Хто з вас без гріха, нехай перший на неї той каменем кине!...
8. І Він знов нахилився додолу, і писав по землі...
9. А вони, це почувши й сумлінням докорені, стали один по одному виходити, почавши з найстарших та аж до останніх. І зоставсь Сам Ісус і та жінка, що стояла всередині...
10. І підвівся Ісус, і нікого, крім жінки, не бачивши, промовив до неї: Де ж ті, жінко, що тебе оскаржали? Чи ніхто тебе не засудив?

11. А вона відказала: Ніхто, Господи... І сказав їй Ісус: Не засуджую й Я тебе. Іди собі, але більш не гріши!
12. І знову Ісус промовляв до них, кажучи: Я Світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя.
13. Фарисеї ж Йому відказали: Ти Сам свідчиш про Себе, тим свідоцтво Твоє неправдиве.
14. Відповів і сказав їм Ісус: Хоч і свідчу про Себе Я Сам, та правдиве свідоцтво Моє, бо Я знаю, звідкіля Я прийшов і куди Я йду. Ви ж не відаєте, відкіля Я приходжу, і куди Я йду.
15. Ви за тілом судите, Я не суджу нікого.
16. А коли Я суджу, то правдивий Мій суд, бо не Сам Я, а Я та Отець, що послав Він Мене!
17. Та й у вашім Законі написано, що свідчення двох чоловіків правдиве.
18. Я Сам свідчу про Себе Самого, і свідчить про Мене Отець, що послав Він Мене.
19. І сказали до Нього вони: Де Отець Твій? Ісус відповів: Не знаєте ви ні Мене, ні Мого Отця. Якби знали Мене, то й Отця Мого знали б.
20. Ці слова Він казав при скарбниці, у храмі навчаючи. І ніхто не схопив Його, бо то ще не настала година Його...

21. І сказав Він їм знову: Я відходжу, ви ж шукати Мене будете, і помрете в гріху своїм. Куди Я йду, туди ви прибути не можете...
22. А юдеї казали: Чи не вб'є Він Сам Себе, коли каже: Куди Я йду, туди ви прибути не можете?
23. І сказав Він до них: Ви від долу, Я звисока, і ви зо світу цього, Я не з цього світу.
24. Тому Я сказав вам, що помрете в своїх гріхах. Бо коли не ввіруєте, що то Я, то помрете в своїх гріхах.
25. А вони запитали Його: Хто Ти такий? І Ісус відказав їм: Той, Хто спочатку, як і говорю Я до вас.
26. Я маю багато про вас говорити й судити; правдивий же Той, Хто послав Мене, і Я світові те говорю, що від Нього почув.
27. Але не зрозуміли вони, що то Він про Отця говорив їм.
28. Тож Ісус їм сказав: Коли ви підіймете Людського Сина, тоді зрозумієте, що то Я, і що Сам Я від Себе нічого не дію, але те говорю, як Отець Мій Мене був навчив.
29. А Той, Хто послав Мене, перебуває зо Мною; Отець не залишив Самого Мене, бо Я завжди чиню, що Йому до вподоби.
30. Коли Він говорив це, то багато-хто в Нього увірували.

31. Тож промовив Ісус до юдеїв, що в Нього ввірували: Як у слові Моїм позостанетеся, тоді справді Моїми учнями будете,
32. і пізнаєте правду, а правда вас вільними зробить!
33. Вони відказали Йому: Авраамів ми рід, і нічиїми невільниками не були ми ніколи. То як же Ти кажеш: Ви станете вільні?
34. Відповів їм Ісус: Поправді, поправді кажу вам, що кожен, хто чинить гріх, той раб гріха.
35. І не застається раб у домі повік, але Син застається повік.
36. Коли Син отже зробить вас вільними, то справді ви будете вільні.
37. Знаю Я, що ви рід Авраамів, але хочете смерть заподіяти Мені, бо наука Моя не вміщається в вас.
38. Я те говорю, що Я бачив в Отця, та й ви робите те, що ви бачили в батька свого.
39. Сказали вони Йому в відповідь: Наш отець Авраам. Відказав їм Ісус: Коли б ви Авраамові діти були, то чинили б діла Авраамові.
40. А тепер ось ви хочете вбити Мене, Чоловіка, що вам казав правду, яку чув Я від Бога. Цього Авраам не робив.

41. Ви робите діла батька свого. Вони ж відказали Йому: Не родилися ми від перелюбу, одного ми маєм Отця то Бога.

42. А Ісус їм сказав: Якби Бог був Отець ваш, ви б любили Мене, бо від Бога Я вийшов і прийшов, не від Себе ж Самого прийшов Я, а Мене Він послав.

43. Чому мови Моєї ви не розумієте? Бо не можете чути ви слова Мого.

44. Ваш батько диявол, і пожадливісті батька свого ви виконувати хочете. Він був душогуб споконвіку, і в правді не встояв, бо правди нема в нім. Як говорить неправду, то говорить зо свого, бо він неправдомовець і батько неправді.

45. А Мені ви не вірите, бо Я правду кажу.

46. Хто з вас може Мені докорити за гріх? Коли ж правду кажу, чом Мені ви не вірите?

47. Хто від Бога, той слухає Божі слова; через те ви не слухаєте, що ви не від Бога.

48. Відізвились юдеї й сказали Йому: Чи ж не добре ми кажемо, що Ти самарянин і демона маєш?

49. Ісус відповів: Не маю Я демона, та шаную Свого Отця, ви ж Мене зневажаєте.

50. Не шукаю ж Я власної слави, є Такий, Хто шукає та судить.

51. Поправді, поправді кажу вам: Хто слово Моє берегтиме, не побачить той смерти

повік!

52. І сказали до Нього юдеї: Тепер ми дізнались, що демона маєш: умер Авраам і пророки, а Ти кажеш: Хто науку Мою берегтиме, не скуштує той смерти повік.

53. Чи ж Ти більший, аніж отець наш Авраам, що помер? Та повмирали й пророки. Ким Ти робиш Самого Себе?

54. Ісус відповів: Як Я славлю Самого Себе, то ніщо Моя слава. Мене прославляє Отець Мій, про Якого ви кажете, що Він Бог ваш.

55. І ви не пізнали Його, а Я знаю Його. А коли Я скажу, що не знаю Його, буду неправдомовець, подібний до вас. Та Я знаю Його, і слово Його зберігаю.

56. Отець ваш Авраам прагнув із радістю, щоб побачити день Мій, і він бачив, і тішився.

57. А юдеї ж до Нього сказали: Ти й п'ятидесяти років не маєш іще, і Авраама Ти бачив?

58. Ісус їм відказав: Поправді, поправді кажу вам: Перш, ніж був Авраам, Я є.

59. І схопили каміння вони, щоб кинути на Нього. Та сховався Ісус, і з храму пішов.